

РЕШЕНИЕ

№ 5946

гр. София, 07.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 16.07.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **8703** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.40 ЗДОИ във вр. чл. 145 – 178 от АПК.

Делото е образувано по жалбата с дата 29.09.2011г., предявена от на К. П. Б. от [населено място] като физическо лице и Сдружение с нестопанска цел "Обединено гражданско сдружение - В.", представлявано от К. П. Б. в качеството му на заместник председател на Управителния съвет на сдружението, против мълчалив отказ на заместник главен прокурор В. П. да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация от дата 30.08.2011г., предявено от жалбоподателите, получено на 01.09.2011г. и заведено с вх.№ 11754 от 01.09.2011г на Върховна касационна прокуратура.

По делото е представено писмо с изх.№ 11754/2011г. от 17.09.2011г., издадено от заместник-главен прокурор В. П., изрично оправомощен да взема решения по чл.28,ал.2 от Закона за достъп до обществена информация, съгласно заповед на главния прокурор № ЛС-139/22.01.2009г. С посоченото писмо 17.09.2011г., се твърди от заместник-главния прокурор, че е отговорено изрично за заявлението за достъп до обществена информация от 30.08.2011г.

Изрично с писмо от 07.03.2012г. жалбоподателите уточняват, че представената административна преписка касае друго заявление - от 09.06.2011г. а не заявлението от 30.08.2011г. и се претендира наличие на мълчалив отказ. Изрично с процесуална молба на л. 45 от делото с дата на постъпване на съда от 18.04.2012г., жалбоподателите са заявили, че ако съдът приеме последвал изричен отказ за

предоставяне на достъп до обществена информация, се обжалва и този отказ.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ К. П. Б. чрез процесуален представител – адв. К. поддържа, че е налице мълчалив отказ, тъй като в писмо с изх.№ 11754/2011г. от 17.09.2011г., на заместник-главния прокурор П. не съдържа референция към конкретното заявление от 30.08.2011г. и не приема същото като отговор на това заявление. Ако се претендира допуснатата фактическа грешка в посочването на заявлението, на което е даден отговор, следвало да бъде установена от самия административен орган. Той трябвало да уведоми заявителя за допуснатата грешка от което заявителят да разбере, че е отговорено именно на заявлението му от 30.08.2011г. Възражава се също, че ответникът смесва заявлението за достъп с жалби срещу отказ да се образува наказателно производство. Искане се от съда да отмени мълчаливия отказ за достъп до обществена информация като правно нетърпим, оспорва се искането за присъждане на юрисконсулско възнаграждение, не се претендира такова и моли съдът да съобрази пропорционалност при произнасянето по разноските.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Сдружение с нестопанска цел "Обединено гражданско сдружение - В.", в съдебно заседание не е представляван

ОТВЕТНИКЪТ заместник-главен прокурор В. П., в качеството му на изрично оправомощен да взема решения по чл.28,ал.2 от Закона за достъп до обществена информация, съгласно заповед на главния прокурор № ЛС-139/22.01.2009г. , чрез процесуален представител оспорва жалбата като твърди, че е налице изричен отговор, с изх.№ 11754/2011г. от 17.09.2011г., претендира се неоснователност на жалбата. Във Апелативна прокуратура В. и Върховна касационна прокуратура били образувани редица преписки затова да се образува или да не се образува наказателно производство по поставения въпрос, жалбоподателят (физическото лице) бил многократно запознаван и уведомяван от съответните прокуратури. С оглед предмета на делото, не се представят отговори на други заявления, а по друго дело пред настоящия съд било установено, че имало над 25-26 заявления или жалби. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът като съобрази доказателствата по административната преписка, доводите на страните, и след цялостна служебна проверка на оспорения мълчалив отказ, от правна и фактическа страна приема следното:

По допустимостта на жалбата съдът намира следното:

Жалбата е подадена е от надлежни страни и в срока по чл. 149, ал.2 АПК. Съгласно цитираната разпоредба мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Предвид това, че заявлението за достъп е било регистрирано на 01.09.2011 г., в съответствие с чл. 28,ал.1 от ЗДОИ органът е следвало да се произнесе в 14-дневен срок от датата на регистрирането, т.е. до 15.09.2011 г., от която дата започва да тече и едномесечния срок за оспорването му по съдебен ред. Този срок съгласно правилото на чл. 60,ал.3 и ал. 6 ГПК вр. чл. 144 АПК изтича на 17. 10.2011г.

Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена по пощата на 04.10.2011 г. - видно от приложения по делото пощенски плик. Същата е подадена от лица с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване административен акт пред съд. Заявява се, че същата се поддържа и срещу последвал изричен отказ да се предостави обществена

информация, в случай, че съдът приеме наличие на такъв по писмото от 17.09.2011г.
- процесуална молба на л. 45 от делото от жалбоподателите.

Поради допустимост на жалбата, съдът следва да разгледа същата по същество.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Жалбоподателите са депозирали по пощата с датата на получаване 01.09.2011г. по известието за доставяне и с вх.№ 11 754 / 24.03.2011г., заявление до главния прокурор на Р. Б. за предоставяне на достъп до обществена информация, в което по т. 3 точки е поискан достъп до обществена информация относно следното:

-на кои въпроси отговаря лично главния прокурор и на кои прокурори от негово име; получил ли е лично сигнал от 30.04.2011г. на от „жалбоподателя „Обединено гражданско сдружение – В.” и Сдружение за оптимизиране на правосъдието от 30.04.2011г. относно постановление на ВКП от 14.12.2010г. и трети въпрос – ще предприеме ли мерки по сигнала и какви. Иска се да получи достъп до относимите документи в оригинал и копия на хартиен носител по посочените въпроси, обосновава се необходимост от искането за да се състави мнение относно работата на подчинените на главния прокурор служители и прокурори. Към заявлението е приложен и посочения във същото сигнал.

Въз основа на представената Заповед № ЛС-139/22.01.2009г. на главния прокурор за оправомощаване на заместник-главен прокурор В. П. по чл.28,ал.2 от Закона за достъп до обществена информация, и представянето на административната преписка по заявлението, както и с оглед направените изявления, съдът приема, че посоченият заместник главен прокурор е имал компетентността и е следвало да се произнесе по така подаденото заявление от жалбоподателите. Аргумент за това е и защитната теза, че в отговор на заявлението е издадено от този орган и писмо с изх. № 11754/2011г. – ВКП от 17.09.2011г., адресирано само до жалбоподателя К. Б. като физическо лице, предадено на Б. пощи съгласно опис на пратките на 17.09.2011г. и получено от същия, както изрично е заявено.

Съгласно мотивите на писмо № 11754/2011г. – ВКП от 17.09.2011г. на заместник-главен прокурор П., същото се издава на основание чл. 34, ал.1,т.4 вр. чл. 28,ал.2 от ЗДОИ и по подадено заявление с вх.№ 6581/09.06.2011г. Процесното заявление е от по-късна дата и с друг входящ номер. Установява се по делото от приложените на л. 55 и 56 доказателства, че с вх.№ 6581/09.06.2011г. е депозизирано до главния прокурор заявление от друго лице - Г. Ш., на което е отговорено с писмо с изх.№ 6581/2011г.- ВКП от 23.06.2011г. от заместник –главен прокурор В. П., като има за предмет достъп до обществена информация, съдържаща се в последно сключената застрахователна злополука на главния прокурор. При тези факти, за съда няма съмнение, че писмо № 11754/2011г. – ВКП от 17.09.2011г., не касае Г. Ш. и не се отнася до заявлението му с вх.№ 6581/09.06.2011г.

Въпросът е доколко разглежданото писмо от 17.09.2012г. обаче се отнася до процесното заявление за достъп на жалбоподателите. В писмото се посочва, че „сигналът”, който сте подал в регистратурата на ВКП е входящ и разпределен по компетентност на съответния отдел, а прокурорът на който е разпределен следвало да прецени дали са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство. Посочва се, че въпросите, на които се търси отговор, попадали в обхвата на НПК, а не на ЗДОИ, на който се позовава; подаденият сигнал е входящ и разпределен по компетентност на съответния отдел, конкретният прокурор следва да прецени дали са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство съобразно

чл.211 НПК. Изложен е довод, че в процесуалния закон не се съдържа задължение за органите по досъдебното производство да уведомяват за хода на проверката лицата, подали сигнал за извършено престъпление, на същите се съобщава само евентуален отказ да бъде образувано досъдебно производство по чл.213, ал.1 НПК, както и че проверката по сигнала не подлежи на друг контрол, освен уредения по НПК, нямало предвиден процесуален срок за приключване на такава проверка и прокурорът, включително и главният прокурор нямали задължение за уведомяване на подателя на сигнала.

Писмото от 17.09.2011г. на ответника е адресирано само до жалбоподателя Б. и същият е разглеждан и като подател на сигнал за извършено престъпление във връзка с който се иска достъп до обществена информация.

Изрично в процесуална молба от 18.04.2012г. от жалбоподателите се уточнява, че по подадено от същите заявление за достъп до обществена информация от 09. 06. 2012г. е обжалван мълчалив отказ в срок, разглежданото писмо с № 11754 / 2011г. от 17.09.2011г. на ответника, което касало това заявление, а не заявлението от 30.08.2011г., получено във ВКП на 01.09.2011г., предмет на настоящето дело. Процесуалният представител на ответника заявява, че са образувани редица преписки във В. окръжна и апелативна прокуратури и ВКП за това да бъде образувано или не наказателно производство във връзка с изложеното по фактите в приложения към това заявление сигнал, доказателства по този въпрос били представени и по адм.д. 1272/2012г. на настоящия съд.

Видно от мотивите на писмо с № 11754 / 2011г. от 17.09.2011г. на ответника, в същото не е посочен конкретен сигнал, но безспорно съдържа отговор по поискан достъп до обществена информация за образувано наказателно производство във връзка с подаден сигнал за извършено престъпление. Това съдържание не кореспондира на предмета на исканията по процесното заявление от 30.08.2011г., на жалбоподателите, получено във ВКП на 01.09.2011г. В това заявление са формулирани три въпроса и във връзка със същите се иска да бъде предоставен достъп до относимите документи в „оригинал и копия” на хартиен носител, не касаят образуване на наказателно производство, а упражняване на правомощия на главния прокурор относно следното:

-Първият въпрос е свързан с това делегирани ли са права на заместниците на главния прокурор да упражняват негови правомощия, формулиран е общо и не касае конкретни правомощия на главния прокурор. В обхвата на този въпрос би могло да попада и представената по делото заповед на главния прокурор № ЛС-139/22.01.2009г. за делегиране права на ответника по чл.28,ал.2 ЗДОИ. Въпроси за делегиране на правомощия не са обсъдени в писмото от 17.09.2011г. и същото поради това не съставлява отговор на заявлението за достъп от 30.08.2011г. на жалбоподателите.

-С втори въпрос се иска да бъде отговорено дали главният прокурор е получил лично сигнал на л. 5 от делото с дата 30.04.2011г., който сигнал съдържа от своя страна искане главният прокурор да упражни свое правомощие по чл. 139, ал.2 от ЗСВ. Съгласно посочената разпоредба, главният прокурор и неговите заместници могат писмено да отменят или изменят актовете на подчинените им прокурори, освен ако са били предмет на съдебен контрол. С третия въпрос от заявлението се иска главният прокурор да заяви ще предприеме ли мерки по сигнала и какви.

-Искане да бъде предоставен достъп до относимите документи в „оригинал и копия”

на хартиен носител „от посочените от мен”, но няма конкретно изброени такива. става ясно кои .

-Заявлението за достъп се мотивира с необходимост от съставяне на мнение за работата на подчинените на главния прокурор .

Искането по сигнала от 30.04.2011г., приложен към заявлението за достъп от 30.08.2011г. се различава от сигнала, приложен към заявлението за достъп до информация, на което е отговорено с писмото от 17.09.2011г. От последното следва, че е разгледан сигнал с искане за образуване на наказателно производство, а приложения към процесното заявление – за отмяна на посатноврение на прокурор по чл.213, ал.2 НПК, конкретно посочено.

По тези съображения, съдът приема, че не е налице само фактическа грешка в посочване на номера на заявлението за достъп до обществена информация, на което се дава отговор с писмо с изх. № 11754/2011г. – ВКП от 17.09.2011г. на ответника, адресирано само до жалбоподателя К. Б. като физическо лице, предвид обсъдените различия в съдържанието на искания достъп. На второ място, не се установи от фактите по делото, посоченото писмо и ли друг акт да е изпратен съответно издаден до другия жалбоподател - Обединено гражданско сдружение В. по заявлението от 30.08.2011г.

От изложеното следва извод, че е налице мълчалив отказ да бъде предоставен достъп до обществена информация по заявлението на жалбоподателите от 30.08.2011г. до главния прокурор, получено във Върховна касационна прокуратура на 01.09.2011г.

Съдът приема, че компетентен да разгледа заявлението е заместник-главен прокурор В. П., по силата на изрично делегираните му правомощия по чл.28 ЗДОИ със заповед на главния прокурор № ЛС-139/22.01.2009г.

Съгласно чл.2 ал.1 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Р. Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Член 9 от ЗДОИ определя видовете обществена информация - официална и служебна. Съгласно чл.10 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна информация, съгласно чл.11 ЗДОИ, е тази, която се събира,създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

Общото правило за неограничено право на достъп до обществена информация по ЗДОИ, съгласно чл. 4, ал.1 от ЗДОИ, изключва прилагането на този закон при наличие на специална клауза - когато в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Главният прокурор е публичноправен субект по смисъла на чл. 3, ал.2, т.1 от ЗДОИ, който осъществява дейността си с обществени средства в обществена полза и е принципно задължен да осигури достъп до обществената информация, която създава и съхранява при него по смисъла на чл.2 от същия закон. Поради това главният прокурор осъществява правомощия в обществен интерес, попада в кръга на задължените субекти по ЗДОИ и е пасивно материално-правно легитимиран да предостави на жалбоподателите информация по този закон. Поради това задължен субект и съответно легитимиран е и ответникът по делото, предвид изричното му определяне като орган, компетентен да взема решенията по чл.28, ал.2 ЗДОИ и да

уведомява писмено заявителите за своето решение.

Преценката дали търсената със заявлението информация попада в обхвата на чл.2 вр. чл. 9-11 от ЗДОИ и налице ли е ограничение за предоставяне на информацията е свързана със съдържанието на заявлението, в случая искането за достъп е отправено под форматна на три въпроси, във връзка с които се иска да бъде предоставен достъп до всички относими документи.

Първият въпрос 1 от заявлението е формулиран общо, не касае конкретно правомощие на главния прокурор и това не дава възможност да се прецени, дали се касае за правомощия, свързани с обществена информация по смисъла на чл. 2 ЗДОИ. Този въпрос при конкретизирането му може да се отнесе и към достъп до официална обществена информация по смисъла на чл.10 ЗДОИ, която следва да бъде предоставена по принцип, доколкото не е предвиден специален ред, но може да бъде свързан и с правомощия, които са извън обхвата на чл.2 от ЗДОИ.

С въпроси 2 и 3 се цели достъп до информация по подаден сигнал за отказ да се образува наказателно производство. Достъпът до информация при отказ да се образува наказателно производство е уреден в чл.213 НПК. Така съгласно чл. 213, ал.1 оНПК, прокурорът може да откаже да образува досъдебно производство, за което уведомява освен други лица и лицето, направило съобщението. По свой почин или по жалба на лицата по ал. 1 прокурор от по-горестоящата прокуратура може да отмени постановлението по ал. 1 и да разпорежи образуването на досъдебно производство и започване на разследване, съгласно ал.2 от същата разпоредба.

Видно от съдържанието на сигнала, жалбоподателите са уведомени за издадени постановления на прокурор по чл.213 НПК.Сигналът към процесното заявление за достъп касае искане до главния прокурор да отмени акта на прокурора по чл.213, ал.2 НПК. Упражняването на правомощието по чл.139, ал.2 ЗСВ изключва обжалването на съответния акт по съдебен ред и е приложимо и хипотезата по чл.213, ал.2 НПК, в това число и след изчерпване на процедурата по сезиране на прокурор от по-горестоящата прокуратура. Следователно, се касае за достъп до обществена информация по въпроса за образуване или не на наказателно производство по конкретен сигнал, след изчерпване на процедурата по чл.213 НПК, в това число и след предоставен достъп до информация по тази разпоредба.

От формулирането обаче на точки 2 и 3 от заявлението като въпроси и от съдържанието им следва, че на практика не се търси предоставяне на информация за получаване на писмено изявление и становище на главния прокурор за бъдещи действия, буквално за намерение за бъдещи действия, които въпроси не могат без евентуални уточнения да се определят като искане за предоставяне на достъп до обществена информация. ЗДОИ урежда свободен достъп до информацията, което предпоставя да е била създадена към датата на заявлението, т.е. да е материализирана външно, обективизирана по начин, който да позволява достъп до нея. Не попада в обхвата на закона отговорът на въпроса за личното получаване на сигнала, доколкото това е фактическо действие. Намерението за бъдещи действия, необективизирани в изрични актове не попада също в

обхвата на ЗДОИ. Намеренията за бъдещи действия са мисловен процес, не обективира външно обществена информация, до която е възможно да бъде предоставен достъп по предвидените начини в закона – за запознаване, на хартиен или магнитен носител на информация. Външно е възможно да се обективира и предостави достъп до писмени изявления, справки и други документи в писмен вид – предвид формите на достъп до обществена информация, предвидени изчерпателно по чл. 26, ал.1 ЗДОИ .

Въпреки горното, съдът следва да съобрази и правилото по чл. 29 ЗДОИ, приложимо в производството пред съответния задължен орган по чл.3 ЗДОИ. Съгласно посочената разпоредба, в случай, че не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация. Посочената разпоредба задължава съответния орган при нередовност на заявлението да се предостави възможност на заявителя да уточни исканата информация, когато формулираните въпроси са общи или се иска мнение, становище, а не достъп до обществена информация по смисъла на чл.2 ЗДОИ. В случая е следвало да бъдат дадени указания за уточняване на заявлението, предвид посоченото за формулиране на заявлението за достъп общо по т.1 и като въпроси, с които се иска обяснение за фактическо действие и намерение за бъдещи действия По делото няма данни да е предоставена възможност по чл.29,ал.1 ЗДОИ за уточняване на заявлението, което е пречка съдът да разгледа допустимостта на заявлението.

Предвид изводът, че по предявеното от жалбоподателите заявление за достъп до обществена информация от дата 30.08.2011г., получено на 01.09.2011г. и заведено с вх.№ 11754 от 01.09.2011г на Върховна касационна прокуратура, не е постановен изричен акт, е налице мълчалив отказ да бъде предоставен достъп до информацията от сезирания орган.

В случаите, когато задължените субекти не се произнесат в срок по подаденото пред тях заявление за достъп до обществена информация, е налице мълчалив отказ по смисъла на чл.58,ал.1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, както следва и от трайната съдебна практика и беше изложено при съображенията за допустимост на съдебното оспорване.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III от ЗДОИ, а в чл.28,ал.1 от същия закон е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 от него и да разгледат подаденото до тях заявление за достъп до търсената информация, в определен от закона срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на последната разпоредба в срока за произнасяне задълженият субект (главният прокурор или изрично определено от него лице, в случая по представената заповед за оправомощаване ответника по делото- заместник-главен прокурор валери П.) взема решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя, като основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ и редът за съобщаването му, са изрично регламентирани в закона – чл. 37 –

чл. 39 ЗДОИ.

От изложеното следва, че единствената призната от закона възможност за постановяване на административен акт по отправено искане за достъп до обществена информация от задължения по чл. 3 ЗДОИ субект, е да постанови изричен акт - решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация, като спази и изискването за мотивиране на акта. След като чл.39 ЗДОИ императивно задължава „задължените” субекти по същия закон да се произнасят с мотивирано решение, а в случаите на отказ изрично посочва основанията да бъде предоставена исканата информация, сезираният орган – управителят на НОИ е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по така подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация., като издаде акт по чл. 34 или чл.38 ЗДОИ. Като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото до него заявление този орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в чл. 38 и 39 ЗДОИ, съгласно които отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя.

Изложеното обосновава извод, че мълчалив отказ по подадено заявление по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна. Преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за съдържание по този закон в зависимост от вида на акта – за отказ или за предоставяне на достъп до исканата информация.

С оглед на допуснатото съществено нарушение, съдът не следва да се произнася по въпроса, дали исканата информация е обществена такава, тъй като така ще реши предварително въпроса по същество - следва ли да се предостави искания достъп или не по процесното заявление, като се произнесе за пръв път по този въпрос и вместо административния орган. Разглеждането на този въпрос при разрешаване на правния спор по делото е недопустимо, доколкото съдебният контрол по същество следва да се осъществи само върху изричен административен акт и е контрол за законосъобразност - чл.41, ал.1 ЗДОИ.

По горните съображения жалбата е основателна и доказана, мълчаливият отказ на заместник-главния прокурор В. П. да бъде предоставен достъп по заявлението на жалбоподателите с вх.№ 11754 от 01.09.2011г., като незаконосъобразен следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за произнасяне.

Водим от горното и на основание чл.172,ал.2 и чл.174 от АПК Административен съд – София -град, 12 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на заместник –главен прокурор, изрично

оправомощен по чл.28,ал.2 от Закона за достъп до обществена информация, със заповед на главния прокурор на Р. Б. № ЛС-139/22.01.2009г., по заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 11754 от 01.09.2011г на Върховна касационна прокуратура, подадено от К. П. Б. от [населено място] като физическо лице и Сдружение с нестопанска цел "Обединено гражданско сдружение - В.", представлявано от К. П. Б. в качеството му на заместник председател на Управителния съвет на сдружението.

ВРЪЩА административната преписка на заместник –главен прокурор, изрично оправомощен по чл.28,ал.2 от Закона за достъп до обществена информация, със заповед на главния прокурор на Р. Б. № ЛС-139/22.01.2009г., за произнасяне с изричен акт по заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 11754 от 01.09.2011г на Върховна касационна прокуратура, подадено от К. П. Б. от [населено място] като физическо лице и Сдружение с нестопанска цел "Обединено гражданско сдружение - В.", представлявано от К. П. Б. в качеството му на заместник председател на Управителния съвет на сдружението.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му чрез връчване на препис от същото.

Административен съдия: